

La desgràcia del TripAdvisor

Fins no fa gaire, si ens trobàvem de vacances en tal localitat i se'ns feia l'hora de sopar sabíem triar un establiment on ens el prepararessin sense cap necessitat de consultar la xarxa. Ens guiava l'instint, o ens deixàvem aconsellar pel personal de l'hotel o per algun passavolant. A vegades alguna amiatat entesa ens havia donat una adreça, i d'altres havíem aprofitat una estona de tren per consultar una guia de viatges que potser no estava gaire al dia. Un dels atractius de fer el turista consistia a trobar-se de tant en tant amb coses inesperades ni que de vegades tinguessin un punt malagradós. Saber que s'havia descobert tal restaurant a Montpeller amb una petita sala on els comensals allargaven la sobretaula cantant acompanyats d'un piano feia memorable l'excursió. Ens feia sentir cofois i protegits per la fortuna, viatgers amb els vents favorables.

Que les multituds plegades prenem millors decisions que no pas sols, es veu que està estudiat. Si preguntem a una vintena de persones quantes olives hi ha en un pot, la mitjana de les respostes estarà molt més propera a la realitat que cap de les respostes individuals. De la mateixa manera, si una comunitat prou àmplia avalua els restaurants d'una localitat segurament el resultat s'ajusti a la realitat objectiva, però tanmateix potser no és exactament això —anar al restaurant

Web no recomanat: Time Out Girona

La famosa guia de l'oci Time Out ha obert web dedicada a les comarques gironines. Coneguda per indexar tot allò que no ens podem perdre, és fabulosa la capacitat que té per massificar racons i cales amagades i per convertir locals «secrets» en manifestacions del gregarisme i la despersonalització.

PEP OUXANS

objectivament més adequat— la raó per la qual havíem sortit de casa.

La desgràcia d'aplicacions com el TripAdvisor no és que doni mals resultats, ni tan sols que encamini tothom cap als mateixos locals, ni tampoc que els locals s'adaptin als cànons que l'aplicació va establir creant una mena de cercle viciós, no. Hi ha una cosa sinistra en aquesta permanent possibilitat d'anticipació que ens ofereixen els *smartphones*. Alguna cosa capital es perd sabent sempre a l'avançada les coses que ens trobarem. Amb els radis digitals no sé què farem, però aquells que fins no fa gaire en sabíem farem bé de no escoltar els cants de sirena d'aquestes aplicacions fetes per facilitar-nos la vida. Precisament la gràcia de fer el turista es troba en el fet de superar esportivament les dificultats, situar-se en un estat d'incertesa lleugera i procliu a l'aventura.